

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi részek pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisorsót egy szori hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ

minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmintetlen levelek nem fogadtatnak el.

A mi vízszabályozásunk.

Cikkünk címének fogalma alatt a Bökény-Mindszent-Tiszasszabályozási társulat védelméből folyó vízmentességet értjük, s azon keserű tapasztalatot, melyre az ármentesítés, óriás terhe alatt nyögő ártér-birtokos fölsohajtva, gondol akkor is mikor az utóbbi évek terhe által igényelt 5 frtos kirovást fizetni kénytelen — télen nyáron egyformán nyakig érő víz alatt álló — réti földjének holdja után, s akkor is, mikor a teher közösítés jogos elvén megpendített ártér-fejlesztésre, s azon jog és méltányosság által egyformán sürgetett pillanatra gondol, melyben a vízvédelemből folyó haszon élvezet arányához mért igazságos teher viselési kulcs lesz megállapítva, s talán akkor is, mikor ezen szél-tében hosszában vízetszínáló vízmentesítés végzetlen nyomorusága közben azt látja, hogy a kormánybiztosági gyámkodásnak — bár ezen korszakban már év után évmulik el — semmi üdvös eredményét nem láthatja; mert **nincs**. Szomorú tapasztalat ez, kivált ha a Bökény-Mindszent tiszasszabályozási társulat anyagi képzetlensége mellett azt látjuk, hogy a réti birtokosok érdekének lehető megvédéséből sem kötelességet, sem lelkiismeretet nem csinálnak. De miután nem tagadhatjuk, hogy a tiszasszabályozási társulat ügyének kormányzóit, a kormánybiztoság korszakának meddőségére többé kevésbé elfogadható okot nem hozhatnak föl, s oly okokat, melyek a jóhiszemű várokozónál, a jövő reményében, megnyugtatólag szolgálhatnak, azért ez alkalommal nem is szólunk a társulat ügyéről általában, s halgatunk arról, hogy a társulat ügyének lebonyolítása, rendbe hozása érdek-

ben mit és mit nem tett, s mit tehetett volna meg eddig a kormánybiztos. — Amint az előkészületeket látjuk, ezek lehetnek még jobb és alkalmasabb idők kérdései, tehát maradjanak; azonban az ami ez alkalommal a felső részen történik s egyenesen kormánybiztosai gyámkodás alatt, a hanyag mivel sem törődés, vagy az érdekek véletlen találkozása folytán; az hogy a Samu fok kinyitása által tele eresztett kurcai felső rész a Vetye és Várháti fokon kiieresztett vízzel már a felső rét legnagyobb részét előnté ugyanannyira, hogy a felső rét ma már alig megközelíthető, miután az utak víz alatt vannak; az hogy itt megdöbbenő, agasztó a helyzet, hogy a felső réti birtokosoknak kiszámíthatatlan kára van, oly körülmény, mely a pillanat sürgős kérdése, mely kell, hogy számadására hívja azokat, kik ezt, miután meg nem gátolták, **előidőzték**.

A Samu fok miniszteri rendelet folytán kinyitattott 1877-ben; ezen fokon át a csongrádiak rétejéről szépen le megy a víz a szentesiek birtokában levő kurcai felső részbe.

Szentés város hatósága ezen a szentesi felsőréti birtokosságra amily véghetetlenül veszedelmes, épen oly igazságtalan intézkedés ellen fölfolyamodással élt; de ez annak idejében semmi eredményre nem vezetett. — Mint mit udjuk Szentés város tanácsa óhajtván megakadályozni az előre látható veszedelmet, még a múlt évben júliusban megkereste a kormánybiztos, hogy zárassa be a Samu fokot. A kormánybiztos azonban, mint a jelenlegi állapot mutatja, semmit nem tett a felsőréti birtokosok érdekének megvédésére. Igaz, hogy a Samu fok kinyitása miniszteri rendeleten alapul és

ezen a kormánybiztos egy könnyen nem tehetette tul magát; de véleményünk szerint kötelessége lett volna fölvilágosítani és meggyőzni a minisztert arról, hogy a Samu fok kinyitása által részben megmenekszik ugyan a csongrádi rét egy része a víztől, de a szentesi felső rét legnagyobb részben a megtelt kurca által elöntetik; meggyőzni a minisztert arról, hogy Samu fok kinyitására vonatkozó miniszteri rendelet igazságtalan is, miután ezáltal egyik mentett rész megmentése folytán, a másik mentett rész öntetik el vízzel.

Tegyük föl, hogy ez az érv nem döntött volna a miniszternél, s így a kormánybiztos a felsőréti birtokosság érdekében sürgetett Samu-fok bezárását nem eszközölhette volna; de ez esetben megtehetette volna, sőt meg kellett volna tenni a kormánybiztosnak, hogy a vámházi gát elvágása által a kurcai felső részben összegyűlt vizet, a kurcában végig bocsássá ezáltal megmentse a felsőréti birtokosokat a ma beállt azon kriminális helyzettől, hogy a csongrádi rétek levében, mely ha már nem fért meg a csongrádi réten, de szépen elért volna a kurcában végig, most a felsőréti uszadék meg. Nem tudjuk, hogy minek kereszteljük ezen eljárást akkor, mikor a pi-csó-fok kinyitása szintén miniszteri intézvénnyel van elrendelve; de hogy ezen intézvény végrehajtása folytán a Pallavichini uradalmi földek jó része elöntetnek, itt nem csinál a miniszteri rendelet végrehajtásából oly nagy lelkiismeretet senki.

Igaz, hogy a felsőréti ily veszélynek kitételével, a csongrádi rét és az uradalmi földek meg vannak mentve; de utóvégre ez ellen minden jog és méltányosságnak tiltakozni kell. Elvégre

TÁRCA.

EMLEKÜL.

I

Nem mondtam én, hogy: szeretlek,
És nem is mondom soha.
Akkor is menny marad a menny,
Hogyha nincsen csillaga.

Nem mondom, hogy: eddig, addig,
Örökké tied vagyok!
Eredj, szólj a néma éjnek,
Kérdezd azt, hogy meddig égnek
Függnek fönt a csillagok!

Száll a felbő... hull az eső...
Elhallgatnak a dalok...
Nem mondom én, hogy szeretlek,
Csak — szeretlek, s meghalok!

II

Három a tánc!... Reszkető karral
Öleltem karcsu derekad.
Szemedbe néstem szerelemmel,
Szívem verése megakadt.

Keblemre vontalak kevélyen...
Szív a szíven... Ób égi kéj!
Húzd rá cigány! Sokáig éljen
A barna lány, a barna éj!

Lejtett a bálnak cifra serge;
— Hogy nézett ránk a sok irigy! —
Három a tánc! Tovább! Előre!
Ah, akár a halálba így!

Hej! Most ha az ürdög két kezével
Megrázná e földdarabot,
Hogy odavessze mind ez a nép
S mi maradnánk csak ketten ott —

Leszűnyedve az Óceánba
Valami pusztaságig...
Mit mondanék én ott tenéked?
S mit mondanál te most nekem???

III

Mit mondanék?... A szerelemnek
Imáját — és imám szent! —
Azt, hogy szeretlek most és mindörökké,
S te mondanád az áment.

Igy volt-e hát? Bizony, hogy így volt:
Te rámondád enyelgve...
Leány, ez több az eskünél! Nem játék
Két szívnek egy szerelem.

Tud meg: nem néve időt, távot,
Szögfűrtöm megcsapó dért —
Boldogsággal vagy vérboszúval
De eljövök e szódért!

IV

Eljövök, eljövök!... De mit ér az nekem,
Ha akkorra engem elfeledtél régen,
Ha tündér fejcsakéd pihen más ölében —
Eljövök, eljövök!... De mit ér az nekem?!

Leány vagy: gyöngye vagy; körüléd rajongnak.
Könnyen adsz helyet a mézes-mázos szónak.
Helyet mézes szónak, helyet más ajkának,
Helyet szívemben egy világ fájdalomnak.

Más volna, jobb lenne, ha én ott lehetnék,
Epedőn, órákig szemedbe nézhetnék;
Szemedbe nézhetnék, úgy lábaiddal —
S édes csókot adni hozzám hajolhatnál.

... Mulatnak nálatok. Csak egynek nincs párja,
Nézd, ablakod alatt kujtorog az árva,
A nagy éjszakában, könyeit hullajtva — —
Tudod-e, hogy ki az?... Ugyan ne vess rajta!
(Szentés, 1879. febr. 9.)

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irtta: S. F.

Két hónap körül laktak már Sarró Tamásék együtt, midőn Béla K... ra ment, hogy kedvesét meglátogassa. Az ifju, fél éve nem látta szép kedvesét. Fél év! Mennyi idő ez annak, ki szeret, ki ébren, alva egy lényre gondol, hevesen, lázasan dobogó szívvel. Vágygyal, reménnyel boldogan ült a gőzkoocsira, mely sebesen nyargalt vele mint a gondolat. Béla azonban úgy érezte, hogy a kocsi csak vontat, mint a terhes szekér. Csak a mesék „hipp-hopp, ott legyenek ahol akarok“ ürdög szekere elégíthette volna most ki az ifjut, ez futhat együtt vágával, gondolatával, mely a képzelet tündéri ujjával már odavarázsolta az ifju hévvel szorító karjai közé szép kedvesének, nyulának karcsu derekát, s eper piros ajkát csókban forrasztá össze ajkával.

A kocsi robogott, Béla számlálgatta a lomhán mászó perceket, s e közben gondolat után, gondolatot üzött lelke; boldogabb, szebb jövőt kereső lelki szemé előtt egy menyország lebegett, melyben majd Julia és

